Ingers tankar

Foto: Melker Dahlstrand, Sveriges riksdag.

Ju fler kockar...

Från att ha varit dött nästan hela året så kom valet igång på sensommaren. Information till medborgarna om vad de olika partierna egentligen står för har varit dolt i dimmor.

Inte mycket framkom heller i slutspurten. Däremot gjordes den sista månaden otaliga mätningar av olika företag om hur folk tänkte rösta. Det har gått upp och ner, ingen vecka har varit den andra lik.

Framtoningen av statsminister Kristersson har ändrats över tid sedan Tidögänget kom till makten? Då, i början, när allt handlade om vårt inträde i Nato och regerandet var nytt syntes statsministern alltid framför kamerorna och ständigt med ett brett flin och utbredda armar.

Han gullade med läsande skolbarn och syntes i alla sammanhang. Ibland fick berörda ministrar stå tillbaka till förmån för linslusen som tog över.

Senaste året har han förvandlats till en snarstucken surkart, alltid beredd till någon syrlig kommentar. Regerandet blev nog inte vad han tänkt sig?

Att alltid gå i ledband där SD bestämmer. Att hålla ihop de fyra partierna som sinsemellan har så olika åsikter. SD har haft fler **följare** än M så sittande statsministern har haft en diskutabel roll om demokratiska principer ska råda.

Liberalerna har jobbat upp sin position till priset av sina ideologier. Dagens valspråk: Makten framför allt.

Som tur är för Kristersson gick Moderaterna om Sverigedemokraterna i valet. Av de åtta partierna har alla de stora gått bakåt jämfört med 2022 medan de mindre partierna gått framåt. Vad kommer valet att resultera i efter talmansrundorna?

Något man kan fråga sig är hur de otaliga **mätningarna** påverkat valet. De har en otrolig makt över **medelsvensson** de olika **mätningsföretagen**, att påverka människan som är van att **följa** påverkan utifrån.

Den enskilda personen i massan som vill göra som alla andra. Som ängsligt väljer samma sak som majoriteten väljer. Likt råttfångaren i Hameln kan ett mätningsföretag så att säga skapa locktoner i önskad riktning.

Ingen vet hur många personer som tillfrågats i respektive utfrågning. Frågornas beskaffenhet är inte jämförbara. Vem tjänar egentligen på alla dessa enkäter? En stor del av väljarna är tydligen osäkra in i det sista på hur just deras åsikter sammanfaller med ett visst partis?

Ska bli intressant att se hur långt processen med regeringsbildandet har hunnit när denna text publiceras. Var det bästa mätningsföretaget som vann?

Inger Klintberg Danielsson 26-10-07

Formgivning: hovberg.se